

ĐA HIỆU

CƠ QUAN NGŦN LUẬN CỦA TỔNG HỘI CỰU SINH VIÊN SĨ QUAN
TRƯỜNG VĨ BỊ QUỐC GIA VIỆT NAM

DI CHỨC CỦA VUA TRẦN NHÂN TÔN

Con dân Việt Nam không khỏi giật mình trước lời nhắn nhủ cách đây hơn tám thế kỷ của minh quân nhà Trần về đại họa cho dân tộc đến từ phương Bắc. Bây giờ đại họa mất nước đang biến thành sự thật. Là con dân Việt Nam, chúng ta ngày đêm phải luôn luôn ghi nhớ lời cảnh báo đó của tiền nhân.

Vua Trần Nhân Tôn căn dặn :

Các người chó quên:

Chính nước lớn mới làm những điều bậy bạ, trái đạo.

Vì rằng họ cho mình cái quyền nói một đường làm một nẻo.

Cho nên cái họa lâu đời của ta là họa nước Tàu.

Chớ coi thường chuyện vụn vặt xảy ra trên biên ải.

Các việc đó, khiến ta nghĩ tới chuyện khác lớn hơn.

Tức là họ không tôn trọng biên giới qui ước.

Cứ luôn luôn đặt ra những cái cớ để tranh chấp.

Không thôn tính được ta, thì gặm nhấm ta.

**Họ gặm nhấm đất đai của ta, lâu dần họ sẽ biến
giang san của ta từ cái tổ đại bàng thành cái tổ chim
chích .**

Vậy nên các người phải nhớ lời ta dặn:

**“Một tấc đất của Tiền nhân để lại, cũng không được để
lọt vào tay kẻ khác” .**

**Ta cũng để lời nhắn nhủ đó như một LỜI DI CHỨC
cho muôn đời con cháu ” .**

*Cung
Chúc
Tân
Xuân
2016*

*Kính Chúc
Toàn Thể Gia Đình Võ Bị,
Thân Hữu và Bảo Quyền
Một Năm Mới An Khang,
Hạnh Phúc và Thịnh Vượng*

- * Ban Chấp Hành Tổng Hội
- * Hội Đồng Tư Vấn và Giám Sát
- * Tập San Đa Hiệu

TÒA SOẠN ĐA HIỆU

Chủ Nhiệm

CSVSQ TRẦN VỆ K19

Chủ Bút

CSVSQ NGUYỄN PHÁN K24

Tổng thủ ký Tòa soạn

CSVSQ NG. TRUNG VIỆT K21

Tri sự

CSVSQ NG. DUY NIÊN K27

Phụ tá Tri Sự

CSVSQ DIỆP Q. VINH K27

Thủ Quỹ

SVSQ PHAN VĂN LỘC K30

Phụ tá Thủ Quỹ

CSVSQ ĐÀO QUÝ HÙNG K26

Trình bày & Hình ảnh

CSVSQ NG. TRUNG VIỆT K21

CSVSQ ĐÀO QUÝ HÙNG K26

CSVSQ HUỲNH TIẾN K28

CSVSQ NG. XUÂN QUÝ K31

PHÁT HÀNH:

Hội Võ Bì Nam California

NGUYỄN PH. ÁI ĐỈNH K 26

HỘP THƯ TÒA SOẠN:

-DAHIEU MAGAZINE

P.O.Box 8628

Fountain Valley, CA 92728

-EMAIL:

dahieu1515@gmail.com

-Số điện thoại : 714 788 4753

VỚI SỰ CỘNG TÁC:

NGÂN ÁNH

TÔ VĂN CẤP

NGU LẮM CƠ

KIỀU CÔNG CỤ

TRẦN TRUNG ĐẠO

PHẠM PHONG DINH

ĐẠI DƯƠNG

NGUYỄN ĐÔNG GIANG

TRẦN CHÂU GIANG

MẶC GIAO

NGÔ MINH HẰNG

ÁU TÍM NHƯ HOA

PHẠM KIM KHÔI

VÕ VĂN LÊ

ĐIỆP MỸ LINH

SAO LINH

TRẦN THỊ NGUYỆT MAI

NGUYỄN HỒNG MIÊN

TRẦN NGUYỆT MINH

PHẠM TÍN AN NINH

NGUYỄN VĂN NGỌC

NGUYỄN CỬU NHỎNG

HOA TRẠNG NGUYỄN

MINH NGUYỆT

NGÔ VĂN PHÁT

VĂN QUANG

TRẦN MINH QUÂN

THANH THẢO

SÔNG THU

HƯƠNG THỦY

TƯỜNG THÚY

TRẦN HOÀI THU

TRẦN MỘNG TỬ

LÊ VĂN

VI VĂN

TRẦN PHONG VŨ

MỤC LỤC

Di Chúc Của Vua Trần Nhân Tôn	Tòa Soạn Đa Hiệu	2
Tòa soạn Đa Hiệu & Cộng tác	Tòa Soạn Đa Hiệu	5
Mục Lục	Tòa Soạn Đa Hiệu	6
Cuộc Chiến Tranh Càn Nã	Đại Dương	8
Hãy Để Lại Một Mùa Xuân Dân Chủ	Trần Trung Đạo	19
Tìm Một Hướng Đi Cho Tương Lai VN	Lê Văn	30
THƠ : Mùa Xuân Dân Tộc	Ngân Ánh	37
Báo Tết và Tranh Tết Quân Đội	Phạm Phong Dinh	38
Như Chuyện Thần Tiên	Trần Mộng Tú	47
Tâm Thư Đại Hội Kỳ Thứ XX V.B.	N.Hồng Miên K19	50
THƠ: Đợi Xuân	Võ Văn Lê K25	52
Năm Thân Tản Mạn Về Khi	Ngô Văn Phát K11	55
Anh Và Mùa Xuân	Trần T. Ng. Mai	61
Mùa Xuân Trong Ký ức	Hương Thủy	66
Ngày Cuối Năm Ở Đệ Đức	Trần Ch. Giang K22	83
Xuân Trong Thơ Nguyễn C. Thiện	Trần Phong Vũ	91
Chào Xuân	Ngu Lắm Cơ	103
Những Trang Bản Thảo Rời	Trần Hoài Thư	112
Hoa Xuân	Hoa Trạng Nguyên	123
Lá Thư Sài Gòn	Văn Quang	129
Lá Thư Úc Châu	Trần M. Quân K31	137
Lá Thư Canada	Mặc Giao	146
NHẠC: Tôi Sẽ Về	Vũ Như Lai	157

40 NĂM HỘI NGỘ K28	Trần Nguyệt Minh	158
THƠ: Hoan Hồ Hà Nội Sài Gòn	N.Đông Giang K19	174
Màu Lá Luyến Lưu	Ấu tím – Như Hoa	177
Hành Trang Trên Tuyến Đường Về	Ngô Minh Hằng	188
PHÂN ƯU KHÓA 16	Tòa Soạn Đa Hiệu	203
Khóc Một Dòng Sông	Phạm Tín An Ninh	204
Chuyện Ngăn Ngán	NG.Văn Ngọc K26	214
Xuân Đã Tàn Chưa	Vi Vân	218
THƠ: Chúc Mừng Bạn Ta	Phạm K.Khôi K19	231
Tháng 12... Và Những Ký Ức Buồn	Tô Văn Cấp K19	232
PHÂN ƯU KHÓA 19	Tòa Soạn Đa Hiệu	245
Thầy Tôi	Thanh Thảo	246
Tâm Sự Người Lính Miền Nam	N.Cửu Nhông K16	252
Xuân Tiễn Biệt	Điệp Mỹ Linh	261
Tương Như Mùa Xuân Không Còn Nữa	Tường Thúy	275
Bên Lề "25 Năm Hội Ngộ H.O."	Letamanh	295
THƠ:Mây Viễn Xứ_Mây Quê Hương	Sao Linh_Minh Nguyệt	303
Hai Người Bạn Đồng Môn(tiếp theo)	Kiều Công Cự K22	305
Cánh Hoa Sơn Cước (tiếp theo)	Phạm Phong Dinh	316
Qui Định của Tập San Đa Hiệu	Ban Biên Tập	335
Thông Báo Của Tòa Soạn Đ. H.	Nguyễn Phán K24	336
Báo Cáo Tài Chánh	Thủ Quỹ	337
Trả Lời Thư Tín	Sông Thu	348

CUỘC CHIẾN CÂN NẪO ĐANG DIỄN RA TRONG THẾ GIỚI HIỆN ĐẠI

Đại Dương

Chiến tranh cân não không xa lạ trong lịch sử nhân loại từng được đưa vào các học thuyết quân sự trên thế giới đã đóng vai trò quan trọng đối với sự thành/bại cuộc chiến.

Vì thế, sử dụng hữu hiệu chiến tranh cân não đòi hỏi giới lãnh đạo phải hiểu cặn kẽ ưu và nhược điểm của ta lẫn địch.

Thế giới ngày nay đang diễn ra 4 cuộc chiến vừa hiện đại, vừa cổ lỗ tại Châu Âu, Châu Á Thái Bình Dương, Trung Đông với các diễn biến phức tạp và hậu quả khó lường.

Bóng ma Đệ tam Thế chiến cứ chập chờn vì các mối lửa đang hiện ra tại Syria, ở Biển Nam Trung Hoa, có thể cuốn các cường quốc vào cuộc chiến toàn cầu.

Nội chiến Syria đã gần 4 năm cướp đi 250,000 sinh mệnh, và hầu hết dân chúng phải lánh nạn ở nội địa lẫn nước ngoài tạo ra một cuộc khủng hoảng nhân đạo ảnh hưởng tới nhiều quốc gia trên thế giới. Các cường quốc Mỹ, Nga, Pháp đang sử dụng sức mạnh quân sự hiện đại như phi cơ, chiến hạm nhằm tiêu diệt các nhóm phiến quân khác nhau trên danh nghĩa chống khủng bố quốc tế.

Các cường quốc quân sự tiêu diệt các thủ lĩnh, phá nát các vị trí và cơ sở ở bất cứ nơi nào mà đối phương khó tiên liệu như một lời đe dọa tới sinh mạng của từng tên khủng bố.

Đạo Luật năm 1872 của Cộng hoà Pháp không cho phép phân loại công dân theo tín ngưỡng và giới tính nên số lượng tín đồ Hồi giáo chỉ được ước tính theo các sinh hoạt thực tế. Có thể từ 4.7% đến 11% dân số 67 triệu.

Hơn 500 tay súng Hồi giáo ở Pháp đã tham chiến tại Syria và Iraq, 250 trở về và khoảng 750 nói muốn đến đó.

Hiện có 43,000 tín đồ Hồi giáo ở Đức mà khoảng 7,900 người thuộc nhánh cực đoan Salafist của dòng Sunni nên 740 tham chiến mà 120 chết ở Iraq và Syria, 247 đã trở về Đức.

Đối phương của họ có tên Vương quốc Hồi giáo (IS, ISIL, ISIS, Daesh), Quân đội Giải phóng Syria, và các nhóm Hồi giáo vũ trang cực đoan chỉ sử dụng các loại vũ khí thô sơ và hành động tàn ác man rợ theo khuôn mẫu của Assassins.

Tổ chức Assassins hoạt động tại Syria và Iran từ thế kỷ thứ 11 đến 13 chủ trương tiêu diệt kẻ muốn cải tổ xã hội Đạo Hồi. Tổ chức khủng bố Hamas, Hezbollah hoạt động chống Israel từ năm 1982. Các tổ chức khủng bố Hồi giáo hiện nay đều rập khuôn theo Assassins.

Vụ tấn công đồng loạt vào 6 địa điểm tại Paris hôm 13-11-2015 phỏng theo mô hình đã diễn ra tại thành phố Mumbai của Ấn Độ do nhóm Hồi giáo cực đoan ở Pakistan thực hiện năm 2008.

Khủng bố ở Paris tuy không lớn bằng vụ 911 tại Nữ Ước, nhưng, đã thổi một luồng lạnh xương sống buộc các quốc gia Phương Tây phải xét lại nhiều chính sách và biện pháp an ninh liên quan đến chiến lược chống khủng bố quốc tế.

Đạo Hồi có 1.7 tỉ tín đồ khắp thế giới (80% theo dòng Sunni, 20% dòng Shia) đứng hàng thứ hai sau Đạo Cơ Đốc (Kito giáo). Giới nghiên cứu quốc tế ước tính 15% thuộc thành phần cực đoan, tức khoảng 200 triệu người sẵn sàng bảo vệ Đạo Hồi bằng mọi giá, kể cả hy sinh tính mạng.

Đại đa số tín đồ Đạo Hồi đều ôn hoà. Đại đa số tín đồ Hồi giáo bảo thủ không hoạt động khủng bố. Nhưng, hầu hết những tên khủng bố trên thế giới là tín đồ Đạo Hồi. Vì thế, kết luận nào cũng tùy theo nhận định của từng người.

Tổng thống George W. Bush đã điều chỉnh sai lầm chiến lược khi lật đổ Tổng thống Saddam Hussein bằng cách kêu gọi tín đồ Sunni chống lại tổ chức al-Qaeda năm 2007 để thành lập Chính phủ Liên hiệp Shia-Kurd-Sunni.

Khi đó al-Qaeda chỉ còn 700 tay súng mà nay IS đã có trên 30,000, chưa kể các nhóm Hồi giáo vũ trang cực đoan khác tại Iraq và Syria.

Tổng thống Barack Obama bỏ mặc cho dòng Shia và Iran thao túng tình hình Iraq buộc tín đồ Sunni quay súng chống lại Chính phủ Shia ở Iraq. Tiếp theo, Obama thực thi chiến thuật “chân không chạm đất” qua các vụ không kích bằng phi cơ không-người-lái và chiến đấu cơ phản lực. Đồng thời, cổ vũ Mùa Xuân Ả Rập lật đổ 4 tổng thống, 7 thủ tướng thân-Tây Phương gây ra một làn sóng xáo trộn chưa từng có tại Bắc Phi và Trung Đông.

Obama bắt tay với Iran đã giúp dòng Shia bành trướng thành trục Iran-Syria-Hezbollah làm cho dòng Sunni thêm phần nộ.

Làm sao đánh bại các nhóm Hồi giáo cực đoan mà không làm sứt mẻ tới tình cảm thiêng liêng của tín đồ Đạo Hồi vốn tin tưởng mãnh liệt vào Luật Sharia?

Mỹ, Nga, Pháp đang tấn công vào các mục tiêu khác nhau ở Syria mà từ chối phối hợp tác chiến trên không trung nên có thể va chạm ngoài ý muốn, dẫn tới chiến tranh. Phản lực cơ F-16 của Thổ Nhĩ Kỳ (thành viên của NATO) đã bắn hạ chiến đấu cơ S-24 của Nga vì phạm không phận đang gây căng thẳng với Thổ Nhĩ Kỳ lẫn NATO.

Sau 2 năm “Không-kích” mà lực lượng ISIS vẫn có thể tấn công bất cứ nơi nào bằng chiến thuật du kích và khủng bố gây thiệt hại nghiêm trọng. Đồng thời, thúc giục ISIS đưa chiến-tranh-bất-đối-xúng sang Tây Phương.

Chỉ có 7 tay súng liều chết tấn công vào Paris buộc 28 quốc gia trong Liên Âu đã phải siết chặt biên giới trái với tinh thần Hiệp ước Schengen.

Làn sóng di dân, tị nạn từ Châu Phi và Trung Đông ồ ạt đổ vào Châu Âu có thể nhanh chóng làm sụp đổ chủ trương nhân đạo của Cựu Lục Địa. Các đảng phái cực hữu chủ trương chống di dân phát triển ngày càng mạnh. Khủng hoảng di dân ngày càng khó giải quyết khi di dân, tị nạn Hồi giáo chiếm tỉ lệ cao trong cử tri đoàn.

Trong cuộc chiến bất-đồng-xúng, chủ nghĩa khủng bố quốc tế sử dụng chiến thuật tàn bạo, đã man khi tấn công vào các “vị trí mềm” như một đòn cân não đánh vào Tây Phương.

Trong mấy năm qua, Trung Cộng gây căng thẳng với Nhật Bản về chủ quyền nhóm Đảo Senkaku/Điếu Ngư làm bùng dậy tinh thần quốc gia dân tộc của cả hai bên để dẫn tới chiến tranh lan rộng.

Thủ tướng Shinzo Abe đã diễn dịch lại Hiến pháp Hoà bình 1946 để chuyển guồng máy quốc phòng từ chiến lược phòng vệ sang tấn công, sẽ tương tự như bất cứ quốc gia nào trên thế giới.

Bắc Kinh chống đối quyết liệt và cố mô tả hành động đó như âm mưu tái lập Đế quốc Nhật Bản. Nhưng, đảng Cộng sản Trung Hoa đã thôn tính Tây Tạng, Tân Cương và đe dọa nghiêm trọng Đài Loan được mô tả như hành động thu hồi lãnh thổ lịch sử!!!

Bắc Kinh phô trương các loại vũ hiện đại, kể cả nguyên tử và tinh thần quyết chiến để buộc Tokyo phải đàm phán chủ quyền Senkaku.

Đòn cân não này làm cho tinh thần võ sĩ đạo dâng cao đã thúc giục Nhật Bản nhanh chóng tăng cường sức mạnh quân sự hiện đại và sát cánh với Hoa Kỳ trong chiến lược chống bành trướng, bá quyền của Trung Cộng trên 2 Biển Đông và Nam Trung Hoa.

Tiềm năng quốc phòng Nhật Bản vô cùng to lớn nhờ trình độ khoa học kỹ thuật nhất nhì thế giới và 247,000 binh sĩ dưới cờ được trang bị tối tân và huấn luyện chu đáo với tinh thần kỷ luật cao độ.

Hoa Kỳ tuyên bố sẽ bảo vệ Senkaku vì nó nằm trong Điều 5 của Hiệp ước Hợp tác và An ninh Hối tương Mỹ-Nhật năm 1960.

Như thế, Hoa Kỳ sẽ tham chiến nếu Nhật Bản bị Trung Cộng tấn công, dù chỉ liên quan đến Senkaku.

Hoa Thịnh Đôn tiếp tục chuyển sang Châu Á Thái Bình Dương 60% lực lượng Hải quân Mỹ và còn điều động nhiều loại vũ khí, chiến cụ tối tân và hiện đại như một lời cảnh cáo đánh thép và hành động bao vây Trung Cộng lẫn Bắc Triều Tiên.

Đứng trước địch thủ có tinh thần võ sĩ đạo ngất trời, một nền kỹ thuật tiên tiến bậc nhất như Nhật Bản, và được chiếc dù che nguyên tử cùng với hơn 50,000 binh sĩ Mỹ trấn đóng ở Nhật Bản, Đại Hàn buộc Bắc Kinh tự xuống thang. Bắc Kinh tập trung sức mạnh bành trướng vào Biển Nam Trung Hoa, tức Biển Đông, Biển Đông Nam Á, nơi mà Trung Cộng còn chiếm ưu thế chiến lược về quân sự lẫn kinh tế.

Ở vùng này, Phi Luật Tân có Hiệp ước Phòng thủ Hố tương năm 1951 với Hoa Kỳ. Nhưng, Phi Luật Tân cũng như Việt Nam, Indonesia, Thái Lan, Mã Lai Á, Tân Gia Ba chưa đủ sức phòng vệ trước sức mạnh vượt trội của Trung Cộng.

Hơn nữa, Bắc Kinh có thể sử dụng vũ khí kinh tế để khống chế quan điểm chính trị của hầu hết 10 nước thuộc Hiệp hội các Quốc gia Đông Nam Á.

Đường Chữ U do Bắc Kinh vẽ chiếm gần 90% Biển Nam Trung Hoa được Lực lượng Hải cảnh hùng hậu áp đặt quyền tài phán một cách chặt chẽ.

Hải cảnh, tàu cá Trung Cộng xua đuổi, phá phách, đâm chìm, bắt giam ngư dân Việt Nam, đòi tiền chuộc như một đòn cân não gieo nỗi sợ hãi trên Biển Đông.

Bắc Kinh thiết lập Thành phố Tam Sa để cai quản 2 Quần đảo Paracel Islands (Hoàng Sa, Tây Sa), Spratly Islands (Trường Sa,

Nam Sa), Bãi Macclesfield và Scarborough mà không ai có thể ngăn cản.

Cả 2 quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa dần dà bị Bắc Kinh biến thành căn cứ quân sự đe dọa tới an ninh, chủ quyền của các quốc gia duyên hải Đông Nam Á và quyền tự do hàng hải hành trên các hải lộ và vùng biển quốc tế.

Thái độ và hành động bành trướng, bá quyền của Bắc Kinh ngày càng tăng buộc cộng đồng quốc tế phải phản ứng.

Tòa án Trọng tài Thường trực, PCA, thành lập theo Phụ lục VII Công ước Liên Hợp Quốc về Luật Biển 1982 (UNCLOS) nhằm giải quyết tranh chấp liên quan đến việc giải thích hoặc áp dụng Công ước.

Toà đã các bỏ sự phản đối thiếu luận lý của Bắc Kinh về thẩm quyền và khả năng xét xử nên đã mở phiên điều trần đầu tiên từ 24 đến 30-11-2015 để nghe nguyên đơn Phi Luật Tân trình bày lý lẽ vụ kiện trong khi bị đơn Trung Cộng từ chối tham dự mà còn tuyên bố sẽ không công nhận phán quyết của Toà.

Đơn kiện của Manila đệ trình lên PCA từ 22-01-2013 gồm có 15 nội dung được chia thành 3 nhóm yêu sách. (1) về “quyền lịch sử” và Đường 9 Đoạn. (2) về đảo, đá tại Spratly Islands (Kapuluan ng Kalayaan, Trường Sa, Nam Sa). (3) về quyền chủ quyền và quyền tài phán, quyền tự do hàng hải của Phi Luật Tân.

Lập luận của Bắc Kinh sử dụng để phản bác thẩm quyền xét xử của Tòa án Trọng tài Thường trực về Luật Biển dựa theo Tuyên bố bảo lưu năm 2006. (1) Khi phê chuẩn UNCLOS, Bắc Kinh lợi dụng Điều 298 để loại trừ quyền xét xử của các cơ quan tài phán đối với 4 loại tranh chấp về: phân định biển; danh nghĩa lịch sử và vịnh lịch sử; thực thi luật pháp liên quan đến nghề cá và nghiên cứu khoa học biển trong vùng đặc quyền kinh tế; hoạt động quân sự và các tranh chấp đang được Hội đồng Bảo an Liên Hợp Quốc xem xét.

Ngày 15-07-2014, Bắc Kinh đã gửi Bản tuyên bố phản đối thẩm quyền PCA với 3 lý do: (1) Vụ kiện có liên quan đến chủ quyền. (2) Manila đã vi phạm Bản Tuyên bố Ứng xử trên Biển Đông, DOC, năm 2002. (3) Vụ kiện có liên quan đến phân định quyền hàng hải nên Trung Quốc không thể tham gia.

Manila phản hồi: (1) Không yêu cầu phán xét tranh chấp chủ quyền, chỉ muốn biết về quyền hàng hải tại Biển Nam Trung Hoa. (2) Điều 298 của Công ước quy định tranh chấp giữa các vịnh lịch sử gần bờ của quốc gia duyên hải, nhưng, yêu sách Đường 9 Đoạn không liên quan đến vịnh nào cả. (3) Phân định quyền hàng hải chỉ liên quan tới vùng chồng lấn giữa 2 quốc gia lân cận. Phi Luật Tân chỉ yêu cầu Toà xác nhận tính chất pháp lý của Đường 9 Đoạn và các thực thể ở Biển Nam Trung Hoa trên căn bản Luật Biển 1982. (4) Bắc Kinh trì hoãn thảo luận và ký kết Bộ Quy tắc Ứng xử trên Biển Đông (COC) với ASEAN. Hiệp ước Thân thiện và Hợp tác Phi-Trung tuy có tính ràng buộc, nhưng, vẫn cho phép các bên có thể giải quyết tranh chấp bằng những biện pháp hoà bình và hợp tác khác.

Liên quan đến tranh cãi về thẩm quyền của PCA thì Điều 288 Khoản 4 quy định Toà án có toàn quyền quyết định thẩm quyền xét xử nếu xảy ra tranh cãi dù bị đơn có tham gia hay không.

Toà tuyên bố có thẩm quyền xét xử 7 nội dung, tạm gác việc xem xét 7 nội dung, yêu cầu làm rõ 1 nội dung còn lại.

Như thế, Toà đương nhiên buộc tội Bắc Kinh đã dùng thủ đoạn đàm phán triền miên để ngăn cản một giải pháp cuối cùng cho vấn đề tranh chấp.

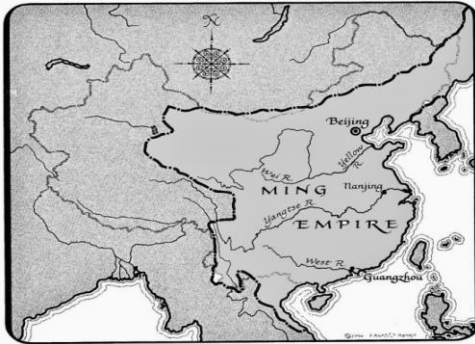
CPA đã nghiên cứu 40,000 trang hồ sơ kiện của Phi Luật Tân, các tuyên bố quan điểm của Bắc Kinh cũng như Manila suốt 3 năm qua nên ngày 29-10-2015 đã phán quyết xác định thẩm quyền và khả năng thụ lý vụ kiện.

Toà khởi sự xét xử nội dung vụ kiện từ phiên đầu tiên vào ngày 24 đến 30-11-2012 và sẽ tuyên phán trong Mùa Hè năm 2016.

Phái đoàn 48 người của Phi Luật Tân do Ngoại trưởng Albert Rosario cầm đầu gồm 6 đại sứ Phi ở Châu Âu, luật gia, luật sư, chuyên gia nhân chứng, phụ tá, đại diện của Quốc hội, chính phủ đã biện luận trước 1 chánh án, 3 thẩm phán, 1 giáo sư trong phiên điều trần đầu tiên. Ngoài ra, còn có các nhóm dự thính như Việt Nam, Indonesia, Mã Lai Á, Nhật Bản, Úc Đại Lợi, Tân Gia Ba, Thái Lan.

Luật sư Paul Reichler, chuyên tranh tụng các vấn đề trên biển, đại diện cho nguyên đơn Phi Luật Tân chứng minh “quyền lịch sử” không hề tồn tại trong Luật Biển 1982.

Luật sư Andrew Loewenstein của Phi Luật Tân đệ trình 8

Ming Dynasty Empire (1368-1644)

tám bản đồ thời Nhà Minh (1368-1644) chứng tỏ Đường 9 Đoạn (Đường Chữ U, Đường Lưỡi Bò) không thuộc Trung Hoa.

Phi Luật Tân không thể thắng tất cả nội dung trong vụ kiện,

nhưng, chắc sẽ thắng về Đường 9 Đoạn khiến cho Biển Nam Trung có cơ hội thoát khỏi tình trạng rối như tơ vò.

Phán quyết của PCA dù không được Bắc Kinh công nhận vẫn có ảnh hưởng rất sâu rộng: (1) Đường 9 Đoạn mù mờ sẽ có một căn bản pháp lý rõ ràng. (2) Bắc Kinh sẽ tăng cường hoạt động để xác lập chủ quyền thực tế trên Nam Hải. (3) Các quốc gia duyên hải Đông Nam Á sẽ nắm bắt cơ hội để kiện Trung Cộng. (4) Sự vắng mặt của Trung Cộng cũng làm giảm khả năng soi sáng sự việc cận kề hơn.

Cộng sản Việt Nam tuyên bố đã chuẩn bị sẵn sàng tố tụng sau khi Phi Luật Tân đâm đơn kiện Trung Quốc ra Toà án Trọng tài Thường trực từ tháng 1-2013 mà sao cho tới nay vẫn im re?

Thứ nhất, Cộng sản Việt Nam thiếu ý chí chính trị. Hà nội và Bắc Kinh vẫn ràng buộc chặt chẽ vào 16 chữ vàng và 4 tốt. Không nhà lãnh đạo cao cấp nhất nào của Cộng sản Việt Nam lên tiếng khi Chủ tịch Tập Cận Bình tuyên bố “Nam Hải thuộc về Trung Quốc từ thời cổ đại ... ai xâm phạm sẽ không được nhân dân Trung Quốc để yên” khi có mặt ở Hoa Thịnh Đốn, Luân Đôn, Tân Gia Ba hoặc trả lời bằng văn bản cho Hãng tin Reuters.

Cộng sản Việt Nam hân hoan đón nhận 700 triệu USD vốn vay của Trung Cộng khi Tập Cận Bình thăm từ 4 đến 6-11-2015 mặc dù thâm thủng mậu dịch tăng đều lên tới trên 19 tỉ USD trong 7 tháng đầu năm 2015.

Nhà cầm quyền và chuyên gia Việt Nam kêu gọi dân chúng cẩn thận vì tình hình Việt Nam khó khăn và phức tạp hơn Phi Luật Tân nên phải chờ kết quả vụ kiện rồi hẵng hay.

Ngược lại, khi thăm Nhật Bản hồi tháng 5-2015, Tổng thống Phi Luật Tân, Benigno Aquino III so sánh Trung Cộng với Đức Quốc Xã, nhất quyết từ chối đàm phán song phương với Bắc Kinh.

Thứ hai, Việt Nam chưa chuẩn bị đội ngũ tố tụng cần thiết. Giới luật gia, chuyên viên, luật sư của Cộng hoà Xã hội chủ nghĩa Việt Nam chưa thấm nhuần hệ thống luật pháp và tranh tụng quốc tế. Chưa đào tạo đủ chuyên viên nhân chứng có thể qua được cửa ải “phỏng vấn chéo” khi tố tụng. Chưa thuê Hãng luật Foley Hoag và Luật sư Paul Reichler để nghiên cứu, chuẩn bị hồ sơ tố tụng.

Hãng luật này có chiều dài lịch sử phụ giúp cho các nước nhỏ tranh tụng hữu hiệu trước toà án quốc, chống sự bắt nạt của cường quốc.

Phi Luật Tân có cả trăm năm xây dựng, áp dụng, thi hành theo hệ thống luật pháp Tây Phương (quốc tế) nên kiến thức, kinh nghiệm dồi dào mà vẫn phải mời Luật sư Reichler tham gia từ lúc bắt đầu nghiên cứu vụ kiện.

Đảng Cộng sản vẫn hô khẩu hiệu để trấn an người Việt, đồng thời, thúc giục cộng đồng quốc tế chống đối chủ trương bành trướng, bá quyền Trung Quốc trong khi duy trì chính sách “3 không”.

Chính sách “3 không” của Việt Nam: “không tham gia các liên minh quân sự, không đồng minh quân sự, không cho bất cứ nước nào đặt căn cứ quân sự ở Việt Nam và không dựa vào nước này để chống nước kia.

Khi nào Cộng sản Việt Nam mới biết “không có bữa cơm nào miễn phí” trong mối quan hệ quốc tế?

Đại-Dương

Tài liệu tham khảo:

Arguments Open in Philippine Case Against China's South China Sea Claims

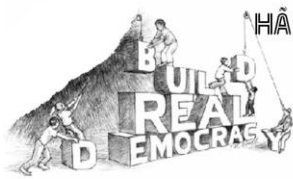
The U.S. Should Hold Its Fire Over China's Boycott of UNCLOS Arbitration

US General: China Has 10 Year Contract for First Overseas Military Base

Việt Nam được gì từ vụ kiện đường lưỡi bò do Philippines khởi xướng? (GDVN)

Chủ quyền lịch sử của Trung Quốc trên Biển Đông không tồn tại (TTO)

Việt Nam nên hiểu thế nào lời mời của TNS McCain: Tuần tra chung trên Biển Đông? (GDVN)

HÃY ĐỂ LẠI MỘT MÙA XUÂN DÂN CHỦ

Trần Trung Đạo

Dù có nhiều quan điểm chính trị khác nhau, đại đa số người Việt Nam, trong và ngoài nước, vẫn có chung một mơ ước Việt Nam sẽ sớm có một xuân dân chủ hòa bình thật sự và sau những điều tàn đổ vỡ, các thể hệ Việt Nam sẽ có cơ hội xây dựng lại quê hương, thăng tiến đất nước, cùng đi lên với thời đại dân chủ toàn thế giới. Nhưng điều đó không thể xảy ra nếu mỗi chúng ta vẫn còn ngồi yên chờ đợi một điều kỳ diệu sẽ đến, còn trông cậy ở một bàn tay của kẻ khác, và quan trọng nhất điều đó không thể xảy ra nếu chúng ta không hiểu được lý do sâu xa tại sao cái ách Cộng Sản vẫn còn tồn tại một vài nước trong đó có VN, dù chế độ đó đã thành tro bụi lãng quên trong phần lớn nhân loại.

Chế độ CS tại Việt Nam vẫn còn sống nhờ ba lý do chính.

PHƯƠNG TIỆN KHỦNG BỐ:

Thỉnh thoảng chúng ta vẫn nghe một số phát biểu, phân tích, phê bình chính trị rằng cơ chế chính trị tại Việt Nam hiện nay thực chất là một chế độ độc tài và đảng CSVN là một đảng cướp, đảng Mafia tham nhũng chứ không còn là đảng CS như trước khi phong trào CS quốc tế sụp đổ. Điều đó không đúng về cả trong lý luận và ngoài thực tế xã hội. Việc đồng hóa chế độ CS toàn trị Việt Nam với các chế độ độc tài khác như độc tài cha truyền con nối François Duvalier của Haiti, độc tài cá nhân như Mobutu Sese Seko của Zaire, độc

tài quân sự như Gamal Abdel Nasser của Ai Cập v.v. là không đúng.

- ***Lý luận đó vô tình trang bị cho lãnh đạo CSVN một lý do “cần hòa bình ổn định” để duy trì quyền cai trị độc tài, độc đảng trên đầu trên cổ của nhân dân Việt Nam.***

Nếu cho rằng cộng sản đã chết thì trước khi chết cộng sản sống ở đâu? Liên Xô sau Cách mạng CS 1917 có phải là cộng sản không? Liên Xô dưới thời Stalin có phải là cộng sản không? Trung Cộng dưới thời Mao với những “nhà máy luyện kim sau hè” và công xã nhân dân có phải là cộng sản không? Bắc Hàn dưới thời Kim Nhật Thành có phải là cộng sản không? Campuchia dưới thời Pol Pot có phải là cộng sản không? Việt Nam dưới thời Hồ Chí Minh với Cải cách Ruộng đất và Nhân văn - Giai phẩm có phải là cộng sản không?

Tất cả đều không và đều có, đều khác nhau và đều giống nhau.

- ***Không***, bởi vì chưa có nước cộng sản nào, kể cả Liên Xô với 12 lần kế hoạch 5 năm đầy tham vọng từ 1928 đến 1990, đạt được những bước phát triển kinh tế có thể giải thích đúng với lý thuyết của Mác.
- ***Có***, bởi vì các đảng CS đều tận dụng hai phương tiện mà lý thuyết Mác - Lê đề cao, đó là triệt để áp dụng **chính sách trồng người tận căn bản** và **bạo lực trấn áp không thương tiếc** đối với các thành phần xã hội cản trở bước tiến hay chống đối lại các mục tiêu của đảng Cộng sản.
- ***Hai quốc sách trồng người*** và **bạo lực** đó không tồn tại đồng thời dưới các chế độ độc tài cá nhân, cha truyền con nối hay quân phiệt.

Đặng Tiểu Bình, một thời đã được thế giới ca ngợi là nhà cải cách xã hội lớn và thậm chí có người còn hy vọng ông ta sẽ

từng bước mở đường cho một Trung Quốc dân chủ, hội nhập vào dòng phát triển của văn minh thế giới, nhưng không, chính Đặng Tiểu Bình đã sử dụng bạo lực trấn áp khi đưa ra

quyết định tàn sát nhiều ngàn sinh viên Trung Quốc yêu dân chủ đầu tháng 6 năm 1989. Những chiếc tăng của các binh đoàn 27 và 28 trên đường phố Bắc Kinh gọi lại cho người xem hình ảnh của những chiếc tăng Liên Xô tại thủ đô Praha, Tiệp Khắc

mùa xuân 1965 hay thủ đô Budapest, Hungary tháng 11 năm 1956.

- Thời điểm khác nhau, nạn nhân cũng khác màu da nhưng **phương pháp mà các lãnh tụ cộng sản áp dụng để tiêu diệt kẻ thù của đảng dù ở Hungary, Tiệp Khắc, Ba Lan trước đây hay Trung Cộng, Bắc Hàn, Việt Nam hiện nay cũng giống nhau và độc ác như nhau.**

Đặc điểm áp dụng bạo lực không thương tiếc đó vẫn còn sống hùng, sống mạnh tại Việt Nam. Các cơ quan truyền thông quốc tế khi nhắc đến Việt Nam thường kèm theo chữ cộng sản đi đầu như để nhắc nhở người đọc về một xã hội còn nhiều lạc hậu, là một cơ chế chính trị độc tài toàn trị, là một đảng chính trị sống tồn tại nhờ bạo lực chứ không phải là nơi có những con người đang theo đuổi mục tiêu “làm theo năng lực hưởng theo nhu cầu” như Mác viết.

CHÍNH SÁCH GIÁO DỤC TẮY NÃO VÀ SÙNG BÀI CÁ NHÂN

Khi nói đến bình sùng bái cá nhân, người ta sẽ nghĩ ngay đến Bắc Hàn trước. Nhà báo Robert Marquand, một chuyên viên về Bắc Hàn của tờ *Christian Science Monitor*, trong các phóng sự về Bắc Hàn, phần đất bị cô lập từ thế giới, đã thu thập hàng trăm tin tức, những mẩu chuyện về cuộc sống đời sống của Kim Chính Nhật trước đây mà đối với phần lớn nhân loại gần như là những chuyện khó tin đến độ hoang đường.

Theo Robert Marquand, Kim Chính Nhật có khoảng từ 2 đến 4 tỉ đô la ký thác trong các ngân hàng Châu Âu. Sau khi kế thừa sự nghiệp của “lãnh tụ vĩ đại” Kim Nhật Thành vào năm 1994, Kim Chính Nhật sống xa hoa trong cung điện Trường Thọ ở Bình Nhưỡng và ngày đêm tận hưởng thú vui xác thịt với các đoàn vũ do chính họ Kim đặt tên như “đội ca vũ”, “đội hạnh phúc”, “đội thỏa mãn”. Những điều đó xảy ra trong thời điểm khi khối Xô-viết vừa tan rã, các nguồn viện trợ lớn từ các quốc gia cộng sản bị cắt đứt, hạn hán, mùa màng thất thu, và trên đường phố tỉnh Bắc Hàm Kính (North Hamgyong) người chết đói nằm la liệt.

Tại sao một đất nước 23 triệu người lại có thể chấp nhận để những người lãnh đạo đất nước đối xử một cách tàn tệ như thế? Phải chăng họ sợ chết, bị bỏ tù, tra tấn, lao động khổ sai?

Theo giáo sư và ký giả Bradley K. Martin, tác giả của tác phẩm *Dưới sự bảo bọc đầy tình thương của cha già dân tộc* (*Under the Loving Care of the Fatherly Leader*), được nhà điếm sách Nicholas D. Kristof của *The New York Review of Books* đánh giá là tác phẩm xuất sắc nhất về xã hội Bắc Hàn từ trước đến nay, ở Bắc Hàn “mọi người bị tiêm nhiễm ngay từ khi mới sinh ra để tin vào các lý thuyết tôn thờ cá nhân. Họ tin rằng cha con Kim Nhật Thành là bậc thánh nhân, vượt qua khỏi các luật căn bản của loài người, là một giống người đặc biệt, loại người xứng đáng để tôn thờ”. Phần lớn dân Bắc Hàn vẫn tin rằng nạn đói là do thời tiết, hạn hán,

thất thu chứ không phải là hậu quả của một chính sách cai trị dã man, ngu xuẩn và tàn bạo nhất trong lịch sử loài người.

Các đảng viên cộng sản hay đoàn viên trung kiên của Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh khi đọc những mẫu chuyện đang xảy ra tại Bắc Hàn, hẳn nhiên cảm thấy được “an ủi” bởi vì Việt Nam không phải là Bắc Hàn. “Bác Hồ tình yêu bao la” của họ không giống như cha con Kim Nhật Thành. “Bác Hồ” thật sự xứng đáng được gọi là “cha già dân tộc”, là “nhà thơ lỗi lạc” của văn học Việt Nam, là “nhà quân sự thiên tài” không thua kém gì Hưng Đạo Đại vương, là “nhà giáo dục vĩ đại” của đất nước, không, không thể so sánh “Bác Hồ” với cha con Kim Nhật Thành bình hoạn kia được.

Thế nhưng, đa số người dân Bắc Hàn cũng tin vào ông cháu Kim Nhật Thành, Kim Chính Nhật, Kim Chính Ân không khác gì các đảng viên, đoàn viên trung kiên CSVN tin vào “bác Hồ” của họ. Với người dân Bắc Hàn, Kim Nhật Thành thật sự xứng đáng là “nhà thơ, nhà khoa học, nhà giáo dục vĩ đại”, và cả gần bảy tỉ người trên trái đất này không ai có một đời sống thanh bần, trong sạch, một trái tim to lớn, một tình yêu bao la dành cho đất nước hơn là “lãnh tụ vĩ đại”, “lãnh tụ kính yêu” của họ.

Điều đó cho thấy mức độ trầm trọng tuy có thể khác nhau, nhưng nhiều người Việt Nam cũng đang mang một căn bệnh giống như người dân Bắc Hàn. Một em bé khăn quàng đỏ của Việt Nam cũng ca ngợi “Bác Hồ tình yêu bao la” một cách chân thành như một em bé khăn quàng đỏ Bắc Hàn ca ngợi “lãnh tụ vĩ đại Kim Nhật Thành” của em.

- ***Sùng bái cá nhân là căn bệnh của chủ nghĩa cộng sản, nơi nào chủ nghĩa cộng sản đặt chân đến là nơi đó bệnh sùng bái cá nhân phát sinh và tồn tại theo suốt chiều dài của đảng.***

Tại Việt Nam, đừng nói chi các làng bản xa xôi, nông thôn hẻo lánh nơi “bác Hồ” được đưa vào miếu Thần hoàng để

cúng tế hàng năm, mà ngay cả ở thành phố, trong chùa chiền, trong sách vở văn học, Hồ Chí Minh, giống như ông cháu họ Kim ở Bắc Hàn, vẫn được xem như “là bậc thánh nhân vượt qua khỏi các luật căn bản của loài người, là một giống người đặc biệt, loại người xứng đáng để tôn thờ”. Chúa và Phật có thể sai nhưng “bác Hồ kính yêu” của họ thì không. Tất cả những tìm hiểu, nghiên cứu khoa học, khách quan, độc lập về cuộc đời Hồ Chí Minh đều bị nghiêm cấm và có thể bị bỏ tù nếu vi phạm. Bình súng bái cá nhân như một loại tà đạo tồn tại hơn nửa thế kỷ qua đã giết chết các mầm mống sáng tạo, ý hướng vươn lên chân thiện mỹ, suy nghĩ độc lập trong nhiều thế hệ Việt Nam.

Tuổi trẻ Việt Nam và Bắc Hàn đều được dạy từ lớp mẫu giáo sự có mặt của đảng Cộng sản (Bắc Hàn gọi là đảng Lao Động) là một quy luật tất yếu của xã hội loài người. Đảng cần thiết như hơi thở và sự sống, tự nhiên như nắng và mưa, như mặt trời mọc buổi sáng và lặn vào buổi tối. Đảng là tối thượng, là tuyệt đối, trên cả cha mẹ, gia đình và tổ quốc. Giống như “học tập lời Kim Chủ Tịch” tại Bắc Hàn, các buổi học tập “Năm điều Bác Hồ Dạy” đã cuốn hút tâm hồn chân thiện mỹ của các em vào quỹ đạo của lọc lừa và dối trá.

TÀNG LỚP “TRÍ THỨC XÃ HỘI CHỦ NGHĨA” PHỤC VỤ VÀ CÒN TIN TƯỞNG ĐẢNG.

Vì các lý do địa lý-chính trị, đảng Cộng sản Việt Nam không chế tư tưởng và đời sống con người khôn khéo hơn ông cháu Kim Nhật Thành nhiều.

Thay vì đóng đinh toàn bộ đất nước vào một hệ thống giáo điều không tưởng như lý thuyết Juche ở Bắc Hàn, đảng Cộng sản Việt Nam đã tạo ra những không gian sinh tồn tương đối rộng và tồn tại một cách độc lập dành cho các thành phần xã hội khác nhau. Mỗi thành phần có một môi trường sinh hoạt riêng và chịu các điều kiện chi phối riêng. Như Mác đã nói “Giai cấp tiểu tư sản là đòn xóc nhọn hai đầu”, thành phần có

học phục vụ đắc lực nhưng nguy hiểm, cho nên vừa được nhiều biệt đãi mà cũng vừa bị kiểm soát chặt chẽ hơn so với các thành phần khác.

Ngày nay, trong “khu vườn văn học” vẫn có tiếng chim kêu, có tiếng nước chảy, tiếng suối reo và các nhà thơ, nhà văn vẫn có quyền sáng tác, **miễn là đừng bước ra khỏi giới hạn mà đảng đã khoanh vùng**. Ngoại trừ một số nhỏ đã vượt qua hay đang tìm cách vượt qua khỏi hàng rào cản để cùng chịu đựng với những bất hạnh của dân tộc, dùng ngòi bút để nói lên thảm trạng của đất nước hay đấu tranh cho quyền lợi đất nước, còn phần lớn chấp nhận số phận đã ở lại trong vườn. Như Erich Maria Remarque đã viết trong CHIẾN HỮU, “hạnh phúc bắt đầu từ thói quen”, họ dần dần cũng cảm thấy hạnh phúc và tự an ủi rằng ít ra môi trường sáng tác ngày nay tốt hơn nhiều so với ba, bốn mươi ba năm về trước.

Ngày nay họ không phải thức đêm nén bút để ca ngợi một “anh hùng diệt Mỹ” mà họ chưa bao giờ biết mặt hay tả một “chiến thắng thần thánh” mà họ chưa hề tham dự. Ngày nay họ có quyền viết về tình dục, tình yêu và cả về cuộc sống, miễn là **đừng viết về cuộc sống của những người đang ở trong các nhà tù của chế độ, cuộc sống của hàng trăm ngàn phụ nữ Việt Nam đang bán mồ hôi nước mắt khắp thế giới, cuộc sống của hàng ngàn người dân oan khiêu kiện bị mất nhà mất đất đang ngồi chờ các “quan lớn” trả lời trong các công viên**.

- *Hơn ai hết, thành phần có học biết rằng dù trong khoa học tự nhiên hay khoa học nhân văn, không có phản biện sẽ không bao giờ có sự thăng tiến và phản biện chỉ hình thành trên môi trường tự do sáng tạo chứ không thể ở một môi trường nào khác, thế nhưng, họ chấp nhận làm một người câm điếc để được tôn tại hơn là phản biện để rồi bị tước đi bổng lộc.*

ĐỀ CÓ MỘT MÙA XUÂN DÂN CHỦ

- Nhà báo Mike Benge của tờ Washington Times, trong bài bình luận có tựa đề: ‘Big Lie’ lives in Vietnam, cho rằng Thomas Jefferson sẽ lẫn lộn trong mộ nếu biết ông Hồ Chí Minh đã dùng câu nói bất hủ của mình: “Tất cả mọi người đều sinh ra có quyền bình đẳng. Tạo hoá cho họ những quyền không ai có thể xâm phạm được; trong những quyền ấy, có quyền được sống, quyền tự do và quyền mưu cầu hạnh phúc” để lừa gạt dân tộc Việt Nam suốt hơn nửa thế kỷ qua.
- Trong cuộc chạy đua vào chức vụ Tổng thống Hoa Kỳ, về quan điểm và cách giải quyết các vấn đề của Mỹ, John McCain và Barack Obama gần như khác nhau hoàn toàn nhưng cả hai đều rất giống nhau trong định nghĩa về đất nước. Trong buổi phỏng vấn nhân dịp lễ tưởng niệm nạn nhân khủng bố, khi được hỏi tại sao ông yêu nước Mỹ, John McCain trả lời “Tôi yêu nước Mỹ, không chỉ là nơi tôi sinh ra và lớn lên mà còn là lý tưởng, là khát vọng”. Tương tự, trong diễn văn chấp nhận làm ứng cử viên Đảng Dân chủ, Barack Obama đã nói: “Có một lời hứa đã làm cho nước Mỹ khác với các quốc gia khác, rằng qua sự làm việc cần mẫn và hy sinh, mỗi chúng ta có thể theo đuổi những giấc mơ riêng nhưng vẫn đến cùng nhau như một gia đình nước Mỹ, để bảo đảm rằng các thế hệ sau cũng có thể theo đuổi các giấc mơ của họ.”

John McCain và Barack Obama không nói để tuyên truyền hay kiếm phiếu mà là sự thật. Từ khi Thomas Jefferson nắn nét những dòng chữ đầu tiên cho bản Tuyên ngôn Độc lập của nước Mỹ 1776 cho đến hôm nay, nước Mỹ trải qua nhiều cuộc chiến, trong đó có cuộc chiến giành độc lập đầy vinh quang và một cuộc

nội chiến tương tàn đẫm máu, nhưng họ vẫn là một cường quốc. Nước Mỹ trưởng thành không phải nhờ bom nguyên tử mà nhờ ở giấc mơ, lời hứa, khát vọng, như Tổng thống Kennedy một lần đã viết: “Con người có thể chết, đất nước có thể thắng hay trầm, nhưng lý tưởng luôn sống mãi”. Câu nói của Thomas Jefferson rất hay, những câu trả lời của John McCain, Barrack Obama rất có ý nghĩa, nhưng không phải là quá mới lạ. Tổ tiên Việt Nam đã mơ, đã sống và đã chết cho giấc mơ khai phóng của mình.

Người Việt phải đứng lên từ khát vọng tự do dân chủ của chính mình. Khát vọng tự do dân chủ cho dân tộc Việt Nam chưa bao giờ bức thiết hơn lúc này khi một phần lãnh thổ của tổ tiên đang nằm trong tay của “bá quyền Đại Hán”, khi Việt Nam mỗi ngày một lùi thêm so với đà tiến của nhân loại.

Đây không phải là lúc đứng trước ngã ba để tranh luận đường nào là đúng nhất để đi. Các thế hệ hôm nay chỉ có hai con đường để chọn, hoặc cam phận làm công cụ cho chế độ độc tài hoặc đi về phía dân tộc để cùng tranh đấu cho một ngày mai tươi đẹp.

- *Lịch sử nhân loại cho thấy chỉ có sức mạnh dân tộc mới chính là vũ khí đa năng và hiệu quả nhất để xóa bỏ chế độ độc tài CS. Dân tộc Estonia ở vùng Baltic chỉ hơn một triệu người và trong suốt mấy ngàn năm đã trở thành trái banh trong trận túc cầu giữa các nước lân bang lớn từ Thụy Điển tới Nga. Họ đã trải qua vô vàn những đau thương, tủi nhục và chịu đựng, nhiều lần tưởng như sắp bị diệt vong. Các nước vùng Baltic bị âm thầm bỏ rơi một cách tàn nhẫn sau hội nghị Teheran 1943 giữa Churchill, Roosevelt, và Stalin. Nhưng nhờ tinh thần dân tộc mà Estonia đã tồn tại và không những trở thành một quốc gia dân chủ, mà còn dân chủ trước cả nước Nga.*

- *Mỗi người Việt Nam dù ở nơi đâu và trong điều kiện thích hợp của mình, nên đóng góp tích cực vào tiến trình vận động dân chủ toàn diện cho Việt Nam. Cỗ xe sẽ không chạy nếu không có người đẩy. Bức tường dày đặc tài toàn trị sẽ không sụp nếu không có người đập bỏ. Đã qua rồi thời gian đi tìm những cái búa lớn, những cái đục to của cường quốc nhưng phải bắt đầu từ những bàn tay nhỏ Việt Nam từng bước xoi mòn và cô lập chế độ CS độc tài toàn trị.*

Việt Nam đang đứng trước những khó khăn và thử thách lớn lao không thua gì một ngàn năm Bắc Thuộc. Trung Cộng ngày nay không cần sai Tô Định, Sĩ Nhiếp sang trực tiếp cai trị nhân dân Việt Nam vì chúng đã có cả một “tập đoàn lãnh đạo Cộng sản Hán Nô” làm công việc đó. Trung Cộng ngày nay không cần phải bắt người dân Việt Nam sáng xuống biển tìm ngọc trai, chiều lên non tìm ngà voi, sừng tê, châu báu,... vì cả một vùng biển mênh mông của Việt Nam đã thuộc về tay chúng.

- *Tất cả những nỗ lực tại hải ngoại chỉ hữu hiệu nếu những nỗ lực đó tác động được vào cách mạng dân chủ tại Việt Nam bởi vì*

cuộc cách mạng dân chủ Việt Nam sẽ bùng nổ ở Sài Gòn, Hà Nội, Đà Nẵng, Huế, Cần Thơ, ... chứ không phải tại San Jose, Santa Ana, Paris, Sydney, Berlin. Đó là một thực tế hiển nhiên, nhưng không phải là

không có người ngộ nhận. Hungary, Ba Lan, Estonia là những quốc gia có cộng đồng hải ngoại rất lớn và hoạt động tích cực nhưng cách mạng dân chủ đã bùng lên ở Budapest và Warsaw. Đó là thực tế cách mạng đối với hầu hết các quốc gia cựu CS Đông Âu.

Người lính tự do trong trận chiến hôm nay là những người Việt Nam yêu nước, kiên nhẫn, biết hy sinh những quyền lợi riêng và cả những đau nhức bản thân mình cho nhu cầu chung của đất nước, biết vượt qua được những ngăn cách để sống vì tương lai con cháu. Chỗ dựa của người lính tự do hôm nay không phải là ai khác, không phải cường quốc nào khác, mà là truyền thống lịch sử hào hùng của dân tộc, là Bạch Đằng, Đống Đa, Vạn Kiếp, Chi Lăng,...

Chúng ta có nhiều quá khứ nhưng đất nước chỉ có một tương lai, đó là tương lai tự do dân chủ, nhân quyền. Việt Nam phải tự do. Việt Nam phải dân chủ. Việt Nam phải cường thịnh. Đó không chỉ là những khẩu hiệu để hô trong những cuộc biểu tình, không phải là những lời chúc đầu năm khách sáo mà là lời thúc dục trong tận đáy lòng. Mỗi người đã đến đây rồi sẽ ra đi khỏi nơi đây. Không mang theo gì cả nhưng có thể để lại rất nhiều, và gia tài quý giá nhất, ý nghĩa nhất mà thế hệ hôm nay có thể để lại cho các thế hệ Việt Nam mai sau là một mùa xuân dân chủ.

Tài liệu tham khảo:

- Chính Luận Trần Trung Đạo, nhà xuất bản Cổ Loa, Amazon phát hành tháng 6, 2014. Để nhận tác phẩm này xin đọc chi tiết tại blog trantrungdao.com